

טוטו

השבוע עלה
מינימום הפרס הראשון
450.000 ל"י
מינימום כלל הפרסים
מיליון ל"י

יום המישי — המועד האחרון
 למפירת המפסים

עשה לך מנהג קבוע—
חלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בטורט

אשר היה ברפסלוגתא חריף ביותר שלו. את תפקידו בעיריית תל-אביב סיכם ב"מישפט אחד, שאותו אמר פעם: "להיות ראש למישפחה גדולה אחת".

כאשר חלה, לאחר שבע שנות כהונה כראש-עירייה, עדיין לא השלים נמיר עם גורלו. הוא נסע לארצות-הברית כדי לנסות להירפא שם ובשובו, עמד על כך שיביאו אותו מדי יום ביומו למישרדו שבקומה ה-12 בבניין העירייה.

רק כשהפכו ביקוריו בעירייה נדירים יותר יותר, השלים עם מצבו, פינה את מקומו והסתגר בביתו — עם הספרים, השירים ופילי-ההרסינה.

מישפט ראשי-העיר והעוזרת

ראשי-העיר הביס את פקידת השומה במאבק המישפטי העוזרת

ראש-עיריית רמת-גן, עורך-הדין ישראל פלד, היה בעבר בעל מישרד מצליח ל-עריכת-דין בתל-אביב. אחת ל-10 ימים או לשבועיים היתה באה למישרדו עובדת-ניקיון, שוטפת את הריצפה ועושה בו כל הדרוש לשמירת הניקיון.

מאחר שלא עבדה בשעות או בימים קבויים, קיבלה העוזרת מפלד 25 לירות לכל הופעה שלה במקום, בלי כל תוספות או תנאים סוציאליים שהם.

העובדת, פני שטיינמן, היתה קונה את חומרי-הניקוי בעצמה, לוקחת קבלות ו-מקבלת מפלד החזר-הוצאות. כך התנהלו העניינים על מימנות, עד שבה פקיד-השומה בתל-אביב וקבע, כי פני שטיינמן

אינן כפי שהן צריכות להיות, לדעתו. הוא, או ליתר דיוק אביו, הוא יצרן ביגדי-אופ"נה רציני באנגליה. במחזור של 750 אלף לירות שטרלינג לשנה, וכן בעלים של ארבעה בוטיקים במרכז לונדון.

עולה חדש כמוהו מתגורר, כמוכן, ב-הילטון בתל-אביב. רק נכנס להילטון, ו-מייד גילה כי בתוך שבועיים עומד להיפתח במלון שבוע-האופנה הישראלי. מוזס ה' צעיר הבין כי זוהי ההזדמנות לה ציפה, ביקש להיכנס כמציג-אופנה בשבוע.

לדכת על גרדל. אחרי ויכוחים מרים ביותר, שכן הסדר הטוב דורש הרשמה מוקדמת של כמה חודשים, ניתן למוס להיכנס לאירוע כמשתתף. הוא לקח עורך-דין ירושלמי בשם דוד מיימון, רשם חברה-ביטוח בשם פלומה, לקח שתי סוויטות ב-הילטון ושטחים בשבוע-האופנה, והטיס ארצה מיבחר ממוצריו באנגליה.

מוזס הבין מייד כי נוסף לסיגנון בבגדי-דים צריך גם דוגמניות עם סיגנון. משך כל שבוע-האופנה אסף סביבו את מיטב החתיכות, ערך מסיבות רבות, פיטס את הקונים השונים בקוויאר ושפניה, הגדיל במהירות את חשבונו במלון ל-4000 דולר. בשלב זה החליטה הנהלת הילטון כי, בעצם, האשראי גבוה מדי, וכי הרעש מ-מסיבות-האופנה של מוזס אף הוא אינו נמוך ביותר.

ההנהלה פנתה, איפוא, אל מוזס, וביקש-שה ממנו באדיבות לשלם את החשבון וללכת למקום אחר. מוזס השיב כי הוא מוכן לכך, אבל כיוון שכבר יום שישי אחרי-הצהריים והוא בנאדם דתי, אינו יכול לשלם בשבת. חוץ מזה, הוא אינו מסתפק בחשבון כולל, ורוצה פירוט. הוא ביקש לדעת כיצד בדיוק הצטבר הסכום של 4000 דולר, וכן רצה הנחה של 15%.

ראשי-העיר פלד ושרי-האוצר בתבוסה לפקיד-השומה

היא עובדת שכירה, וכי פלד צריך היה לשלם עבורה ניכוי-מס.

פלד, מצידו, סבר כי היא קבלנית-מישנה, והסוגייה הגיעה עד לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, בפני השופט שלמה אשר.

העוזרת היא קבלנית. לאחר בדיקת תקדימים קבע השופט: "אינני רואה טעם בניסיונותיו של פקיד-השומה ההולכים ו-מתחדשים מדי פעם בפעם, להפוך עובדות-ניקיון במשרדים קטנים, העובדות לכל ה-דיעות ללא כל פיקוח בדרך ובשעות שהן קובעות לעצמן, לעובדות שכירות.

"מכאן, פסק השופט, "בכל פעם שעובד עושה עבודתו ללא פיקוח מטעם המעסיק, כאשר המעביד מקבל מן העובד את תוצאת עבודתו בלבד ולא עובדת שכיר — הרי העובד הוא קבלן עצמאי".

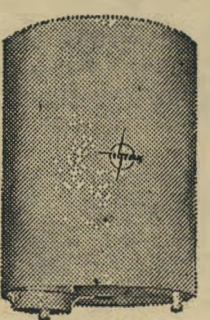
לכן קיבל השופט את עירעורו של פלד, ודחה את תביעות פקיד-השומה.

דרכי חיים שערוייה בהילטון

התנגשות בין "הילטון" ויצרן בגדים צעיר, סוער ודתי — על חוב 4000 דולר

כאשר הגיע שמואל מוזס לראשונה מ-לונדון הבירה לתל-אביב, לפני שנים אחר-דית, נוכח מייד כי חנויות-האופנה כאן

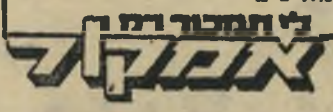
מים צהובים? דליפה? אם להחליף,

לבחירתך: דוד שמש או חשמל

8 שנות אחריות מבטי-חילה

המפיצים: **אמקל** וסוחרים מורשים

תן טרמפ לחייל